

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Tora nevi'im u-ketuvim

Leusden, Johannes

Amstelodami, 1667

Caput I.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39406

את שיבתך כי כלתך אשר אהבתך ילדתו אשר היא
 טובה לך משבעה בנים : ותקח נעמי את הילד
 ותשתהו בחיקה ותהי לו לאמנת : ותקראנה לו
 השכנות שם לאמר ילד בן לנעמי ותקראנה שמו
 עובד הוא אבי ישי אבי דוד : ואלה תולדות פרץ פרץ
 הוליד את חצרון : וחצרון הוליד את רם ורם הוליד
 את עמינדב : ועמינדב הוליד את נחשון ונחשון הוליד כ
 את שלמה : ושלמון הוליד את בעז ובעז הוליד את
 עובד : ועובד הוליד את ישי וישי הוליד את דוד :

סכום פסוקי דספר רוח שמונים וחמשה - וסימנו סורה שבה פה פלגי אלמני - וחציו
 ותאמר רוח המואביה גם כי אסר אלי :

LIBER THRENORUM,
 HEBRAICE איכה
 CAPUT I. א

א יִשְׁבֶּה בְּדַר הָעִיר רַבְתִּי עִם הַיְתָה א
 בְּאַלְמָנָה רַבְתִּי בְּגוֹיִם שָׂרְתִי בְּמִדְיָנוֹת
 ב כּוֹ תִבְכֶּה בְּלֵילָה וּדְמַעְתָּה עַל לַחְיָה 2
 אֵין לָהּ מִנְחָם מִכָּל אַהֲבִיָּה כִּלְדַעִיָּה כִּנְדוּ בָהּ הִיוּ לָהּ
 לְאֵיכִים : גַּלְתִּיהָ יְהוּרָה מֵעֵנִי וּמִרַב עֲבָדָה הִיא יֹשֶׁבֶת 3
 בְּגוֹיִם לֹא מִצָּאָה מְנוּחַ כָּל־רִדְפֶיהָ הַשִּׁגוּרָה בֵּין
 הַמְצָרִים : דְּרַכֵּי צִיּוֹן אֲבֵלוֹת מִבְּלִי בָאִי מוֹעֵד כָּל־ 4
 שַׁעֲרֶיהָ שׁוֹמְמִין כִּהְנִיָּה נְאֻנְחִים בְּתוֹלְתֶיהָ נוֹגֹרֹת וְהִיא
 מִרְלָה : הִיוּ צְרִיָּה לְרֹאשׁ אֵיבִיָּה שְׁלוֹ כִּי יְהוּה הוֹנֶה עַל־הַ
 רִבְפִּשְׁעִיהָ עוֹלְלִיָּה הִלְכוּ שְׁבִי לִפְנֵי צָר : וַיֵּצֵא מִן־בֵּית 6 מִכַּח ק'
 צִיּוֹן כָּל־הַדָּרָה הִיוּ שְׂרִיָּה כְּאֵילִים לֹא־מִצָּאוּ מִרְעָה
 וַיִּלְכוּ בְּלֹא־כַח לִפְנֵי רוּדָף : זָכַרְהוּ יְרוּשָׁלַם יְמֵי עֲנִיָּה 7
 וּמְרוּדֶיהָ כָּל־מַחְמָדֶיהָ אֲשֶׁר הִיוּ מִיְמֵי קֹדֶם בְּנִפְלְעָמָה
 בִּדְ

Deplorat
 vastitatem
 & desola-
 tionem
 Hierosoly-
 ma. oratio-
 ne impi-
 mis pathe-
 tica &
 affectibus
 plena.

ביד צרו ואין עוזר לה ראוה צרים שחקו על משבתה :
 8 חטא חטאה ירושלם על כן לגידה היתה כל מכבדיה
 הזילורה כי ראו ערותה גם היא נאנחה ותשב אחור :
 9 טמאתה בשוליה לא זכרה אחריתה ותרד פלאים אין
 ימנחם לה ראה יהוה את עניי כי הגדיל אויב : ידו פרש
 צר על כל מחמדיה כי ראתה גוים באו מקדשה אשר
 11 צויתה לא יבאו בקהל לך : כל עמה נאנחים
 מבקשים לחם נתנו מחמדיהם באכל לה שייב נפש יתיר
 12 ראה יהוה והביטה כי הייתי זוללה : הוא אליכם ^{ל ועירא}
 כל עברי דרך הביטו וראו אם יש מכאוב כמכאבי
 13 אשר עולל לי אשר הונה יהוה ביום חרון אפו : ממרום
 שלח אש בעצמתי וירדנה פרש רשת לרגלי השיבני
 14 אחור נתנני שוממה כל היום דוה : נשקד על פשעי
 בידו ישתדגו עלו על צוארי הכשיל כחי נתנני אדני
 15 בידו לא אוכל קום : סלה כל אפירי אדני בקרבי
 קרא עלי מועד לשכר בחורי גרת דרה אדני לבחולת
 16 בת יהודה : על אלה אני בוכיה עיני עיני ירדה מים
 כי רחק ממני מנחם משיב נפשי היו בני שוממים כי
 17 גבר אויב : פרשה ציון בידיה אין מנחם לה צוה יהוה
 לעקב סביבו צרו היתה ירושלם לנדרה ביניהם :
 18 צדיק הוא יהוה כי פיהו מריתי שמעו נא כל ^{העמים קרי} עמים
 19 וראו מכאבי בתולתי ובחורי הלכו בשבי : קראתי
 למאהבי המרה רמוני כהני וקני בעיר גועו כי בקשו
 כ אכל למו וישבו את נפשם : ראה יהוה כי צר לי
 מעי חמרמרו נהפך לבי בקרבי כי מרו מריתי מחוץ
 21 שפלה חרב בבית כמות : שמעו כי נאנחה אני אין
 מנחם לי כל איבי שמעו רעתי ששו כי אתה
 22 עשית הבארת יום קראת ויהיו כמני : תבא כל
 רעתם

רעתם לפניך ועולל למו כאשר עוללת לי על כל פשעי כי רבות אנהתי ולבי דווי

איכה יעוב באפוי אדני את ציון השליך ב א

Cap. II. Altero al- phabeto planctum suum persequitur, & praesentem casum comparatione pristini stat us exaggerat.

משמים ארץ הפארת ישראל ולא זכר

הדום רגליו ביום אפו: בלע אדני לא חמל 2 ולא ק'

את כל נאות יעקב הרס בעברתו מבצרי בת יהודה

הגיע לארץ חלל ממלכה ושריה: גרע בחרו אף כל 3

קרן ישראל השיב אחור ימינו מפני אויבו בער כי עקב

כאשר להבה אכלה סביב: דרך קשתו כאויב נצב 4

ימינו כצרו ויהרג כל מחמדי עין באהל בת ציון שפך

באש חמתו: היה אדני כאויב בלע ישראל בלע כל ה

ארמנותיה שחת מבצרו וירב בבת יהודה תאניה

ואניה: ויחמס כגן שכו שחת מערו שכח יהוה 6

בציון מועד ושבת וינאץ בזעם אפו מלך וכהן: זנח 7

אדני מובחו נאמר מקדשו הסגיר ביד אויב חומת

ארמנותיה קול נתנו בבית יהוה ביום מועד: חשב 8

יהוה להשחית חומת בת ציון נטה קול לא השיב ידו

מבלע ויאבל חל וחומה יחדו אמללו: טבעו בארץ 9

שעריה אבד ושבר בריחיה מלכה ושריה בגוים אין

תורה נס נביאיה לא מצאו חזון מיהוה: ישבו לארץ י

ידמו זקני בת ציון העלו עפר על ראשם חגרו שקים

הורידו לארץ ראשן בתולת ירושלם: כלו בדמעות 11

עיני חמר מרו מעי נשפך לארץ כבדי על שבר ברת

עמי בעטף עולל ויונק ברחבות קריה: לאמתם אמרו 12

איה דגן ויין בהתעטפם כחלל ברחבות עיר בהשתפך

נפשם אל חיק אמתם: מה אעורך מה אדמה לך 13

הברת ירושלם מה אשוה לך ואנחמך בתולת ברת

ציון כי גדול בים שברך מי ירפא לך: נביאיה חזו לך 14

